

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ 3. Idem præterea demonstratur fortioribus terminis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

uit, sed ex defectu Actoris in probatione absolutio contigit. *Didac. Couarr. var. res. lib. 1. cap. 1. n. 8. verb. & id apparet eâ ratione. gloss. in l. si quis ad exhibendum, ff. de excep. rei iudicata.*

Adde ipsam voti confessionem, qua asserit de dominio probationes fuisse intricatas, neque magis operari potuisse, quàm ut onus probandi reijeerent in Fiscum, cui itaque ex ipsa agentis qualitate, iam à principio, onus illud incumbere poterat, ita ut illo in eadem probatione deficiente, absolutionem sequi oportebat non ob Dominium probatum à Reo, sed ob non probatum Dominium ab Actore.

§. 3. Idem præterea demonstratur fortioribus terminis.

Dico amplius quòd, immo, etsi in sententia dictum ac pronunciatum fuisset, quòd Fiscus in sua immediationis petitione fundatus non esset, ideo, quia Archiepiscopus Dominium suum probasset, tamen neque ideo contra Abbatem rem iudicatam haberet Archiepiscopus.

Ratio est, quia sententia ad fauorem plurium litis consortium (quales fuisse Archiepiscopum & Abbatem obtendit votum ac libelli scriptor) contra tertium lata, non parit rem-iudicatam inter ipsosmet litis consortes, postea inter se litigantes. *Card. Tusch. verb. sententia. Concl. 125. n. 5. alleg. Bald. conf. 309. cum essent plures n. 2. lib. 1. Ant. de Butr. Conf. 77. visis actis, col. 2. Corn. Decium &c.*

Rationem ponit, quia, inquit, cum inter ipsos ad inuicem non esset lis neque petitio aliqua, diceretur lata super non petitis & non valeret. *Id. ibid.*

Item in casu conuerso, sententia lata contra plures, non facit rem-iudicatam inter eos, ex quo inter se non litigabant *ibid. n. 55. & conu. 131. n. 5.*

§. 4. Quòd lis aut Contestatio non fuerit inter Archiepiscopum & Abbatem, ac si fuisset, magis obesset sententia Archiepiscopo.

AN fortè dices litem extitisse inter Archiepiscopum & Abbatem, petitionemque siue Actionem ab Archiepiscopo contra ipsum Abbatem in hoc institutam fuisse, ut ipsi declararetur subiectus Abbas?

Docent acta quòd non, ac quòd quidem contestatus fuerit Archiepiscopus super immediatione contra Fiscum, sed non contra Abbatem, neque vicissim Abbas contra Archiepiscopum, imo neque contra Fiscum.

Sed etsi præsupponeretur Archiepiscopum contestationem petitionemq; intentasse contra Abbatem, magis noceret illud Archiepiscopo, illique obesset res-iudicata.

Si quidem absolutus fuit Abbas indefinitè ab institutâ, in illâ causâ, actione, si ergo Archiepiscopus in illa causa actionem contra illum non minùs, quàm Fiscus instituit, inde sequeretur, quòd ab illo non minùs, quàm à Fisco absolutus sit.

Sed, ut deesset absolutionis expressa iudicatio, tamen præsupposita tali, Archiepiscopi contra Abbatem petitione, censeretur ab illa exclusus, ex eo ipso, quòd non sit adiudicata, si opinionem illorum spectemus, qui, quòd ex petitis adiudicatum non est in sententia, eo ipso abiudicatum censi tenent, neque